

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1952 m.

gruodžio mėn.

24

TREČIADIENIS

Nr.136(808)

Kaina 15 ka.

NUMERYJE:

1. Šiaulių srities Pasvalio rajono mašinų - traktorių stoties traktorininkų, kombainininkų, traktorių brigadų brigadininkų, remonto darbininkų mechanikų ir agronomų kreipimasis į visus Tarybų Lietuvos mechanizatorius ir žemės ūkio specialistus—1 pusl.

2. D. MARČENKO. Partijos rajono komiteto plenumas—2 pusl.

3. Mums rašo—2 pusl.

4. Lietuvos LKJS VII suvažiavimas—3 pusl.

5. V. ŠIŠAKOVAS, I. UZKOVAS. Kalėdų kilmė—3—4 pusl.

Šiaulių srities Pasvalio mašinų-traktorių stoties traktorininkų, kombainininkų, traktorių brigadų brigadininkų, remonto darbininkų mechanikų ir agronomų

KREIPIMASIS

į visus Tarybų Lietuvos mechanizatorius ir žemės ūkio specialistus

Brangieji draugai!

Visa tarybinė liaudis, istorinės didžiojo vado Josifo Visarionovičiaus Stalino kalbos ir partijos XIX suvažiavimo nutarimų įkvėpta, entuziastiškai kovoja už penktojo stalininio penkmečio plano įvykdymą pirma laiko. Mūsų tarybinė Tėvynė sėkmingai kuria komunistinę visuomenę. Komunistų partijos ir asmeniškai draugo Stalino didžiulio rūpinimosi dėka sparčiai vystosi mūsų socialistinės žemės ūkis.

Lenino—Stalino partijai išmintingai vadovaujant, nenukrypstamai stiprėja mūsų respublikos kolūčiai, mašinų-traktorių stotys ir tarybiniai ūkiai. Tarybų Lietuvos laukuose dirba tūkstančiai traktorių, daug kombainų, linų nuėmimo mašinų ir kitų pirmos rūšies mašinų.

Stalininio rūpinimosi tolesniu Lietuvos TSR žemės ūkio klestėjimu yra kupnos Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavimo direktyvos. Respublikoje auga mašinų-traktorių stočių tinklas, iš broliškųjų respublikų gamyklų nenutrūkstamu srautu gaunama nauja žemės ūkio technika.

Kasmet vis labiau stiprėja ir plečia savo veiklą Tarybų Lietuvos mašinų-traktorių stotys. Tai rodo ir mūsų MTS pavyzdys.

Vykdydamas laiške draugui Stalinui pavasarį prisiimtąsipareigojimus, MTS kolektyvas atliko didelį darbą. Stoties aptarnaujamuosiuose kolūkiuose mechanizuota daugiau kaip 50 procentų visų žemės ūkio darbų. Metinis gamybinis planas įvykdytas 110 procentų, tame tarpe pavasario laikotarpio planas—162 procentais, pūdymų įdirbimo—106, ražienų skutimo—111, žiemkenčių sėjos—110 procentų. MTS padėjo kolūkiams įsivystinti žymų plotą pelkėtos žemės, keturiose žemės ūkio artelėse mechanizuotos gyvulininkystės fermos. Kolūkiuose atlikta daug kitų darbų. Palyginti su 1951 metais traktorių darbų apimtis šį žemės ūkio sezoną padidėjo daugiau kaip 5.000 hektarų sąlyginio arimo. Labai našiai naudojant mašiną, minkštojo arimo hektaro savikaina sumažinta daugiau kaip 8 procentais. Kolūkiečių tarpe yra nu-

sipelnusių pagarbą Povilo Latinsko vadovaujama traktorinė brigada, kuri beveik dvigubai viršijo metinę užduotį ir sutaupė apie 40 centnerių degalų. Šios brigados mechanizatoriai įdirbo kiekvienu 15-jėgiu traktorium 600 hektarų, skaičiuojant minkštoju arimu, ir sumažino vieno hektaro įdirbimo savikainą 23 procentais. Geriausias brigados traktorininkas Bronius Juozapavičius įvykdė užduotį 259 procentais. Puikius gamybinius rodiklius pasiekė ir kiti MTS mechanizatoriai. Pirmūnų greitoje—linarovių mašinistai: Antanas Mackevičius ir Feliksas Petrauskas, įvykdžiusieji po dvi metines normas, traktorininkai Jonas Bezumavičius, Vincas Katilevičius, brigadininkai Antanas Banelis, Jonas Mančiauskas ir daugelis kitų.

MTS mechanizatoriai žymiai pagerino mašinų techninę priežiūrą ir naudojimą. To dėka per visą lauko darbų laikotarpį traktoriai ir žemės ūkio mašinos dirbo be pertraukų. Pakilus lauko darbų kokybei, mašinų-traktorių stoties aptarnaujamuosiuose kolūkiuose išaugintas gausus žemės ūkio kultūrų derlius. Antai, „Kiemėnų“ kolūkyje, kurį aptarnauja A. Banelio brigada, gauta vidutiniškai po 18 centnerių grūdinių kultūrų iš kiekvieno hektaro visame pasėlių plote. Toks pat derlius gautas ir „Tarybinio artojo“, „Raudonosios žvaigždės“ kolūkiuose, kuriuose dirba B. Jovaišos ir P. Latinsko traktorinės brigados.

Pasiektieji rezultatai ryškiai liudija, kad Lietuvos TSR mašinų-traktorių stotys turi didžius galimumus toliau kelti mašinų-traktorių parko našumą, plėsti savo veiklą mechanizuojant daug darbo reikalaujančius procesus visose kolūkinės gamybos šakose.

Šiuo metu mūsų MTS kolektyvo dėmesys yra nukreiptas į tai, kad MTS ir jos aptarnaujamieji kolūčiai visapusiškai pasiruoštų būsimiesiems pavasario lauko darbams, kad būtų pavyzdinčiai atliktas traktorių ir žemės ūkio mašinų rudens-žiemos remontas.

MTS turi visas sąlygas remontui sėkmingai atlikti. Pas mus yra atiduota eksploatuoti

tipinė mašinų-traktorių dirbtuvė, aprūpinta naujausiais stakliniais įrengimais. Remonto darbai atliekami mazginiu būdu pagal grafiką. Darbininkai yra paskirstyti pagal mazgus, atsižvelgiant į jų gabumus ir patyrimą. Šešiuose atsakingiausiuose mazguose darbas suorganizuotas dviem pamainomis. Dirbtuvėje įvesta tiksliai apskaita. Visiems darbams išrašomos paskyros.

Sistemiškai kontroliuojama užduočių vykdymo eiga. Remontininkams įrengti bendrabutis, valgykla. Stoties pirminė partinė organizacija vadovauja mechanizatorių lenktyniavimui už pavyzdiną mašinų-traktorių parko paruošimą pavasariui, atlieka jų tarpe didelį masinį-politinį darbą.

Laiku ir aukšta kokybe atliktas traktorių bei žemės ūkio mašinų remontas turi didžiulę reikšmę siekiant įvykdyti svarbiausiąjį partijos iškeltąjį uždavinį žemės ūkio srityje—žymiai pakelti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą, toliau padidinti visuomeninių gyvulių skaičių, tuo pat metu žymiai pakeliant jų produktyvumą. Todėl mes padėsime visas pastangas, kad pavyzdinčiai atremontuotume mašinų-traktorių parką ir suteiktume savo zonos kolūkiams visokeriopą pagalbą jiems ruošiantis pavasariui.

Mes, Pasvalio MTS mechanizatoriai, apsvarstę savo galimumus, prisiimame šiuos socialistinius įsipareigojimus:

1. Aukšta kokybe atremontuoti visus traktorius, sėjos ir dirvos įdirbimo mašinas iki 1953 metų kovo 20 d., o IV ketvirčio traktorių ir žemės ūkio mašinų remonto planą įvykdyti iki gruodžio 25 d.

2. Sumažinti mašinų remonto savikainą 10 procentų, restauruojant senas traktorių bei žemės ūkio mašinų detales, sutrumpinant remonto operacijas, taupant atsargines dalis, medžiagas ir darbo laiką.

3. Iki 1953 metų vasario 1 d. pilnutinai suvežti degalus ir tepalus visam pavasario lauko darbų laikotarpiui.

4. Parengti iki pavasario lauko darbų pradžios mechanizacijos mokyklose ir kursuose prie MTS 70 naujų traktorininkų, jų tarpe 15 moterų-traktorininkų. Orga-

nizuoti traktorininkų pasitobulinimą darbu dizelinais traktoriais.

5. Užtikrinti, kad MTS aptarnaujamuosiuose kolūkiuose iki sausio 1 d. būtų supilti sėklos fondai visam vasario mėnesiui ir patikrintos sėklos sėjamosios savybės.

6. Padėti kolūkiams paruošti lauko darbams reikalingą žemės ūkio inventorių, transportą, suorganizuoti durpių gavybą ir jų išvežimą į laukus.

7. Padėti kolūkiams: paruošti ir surengti atskaitinius ir atskaitinius-rinkiminius susirinkimus, paskirstyti pajamas, o taip pat sudaryti metinius gamybinius planus ir pajamų-išlaidų sąmatas. Iki vasario 20 d. sudaryti su kolūkiams sutartis traktoriniams ir kitiems darbams atlikti 1953 metais.

Prisiimdami šiuos įsipareigojimus, mes raginame visus Tarybų Lietuvos žemės ūkio

mechanizatorius išvystyti socialistinį lenktyniavimą už traktorių bei žemės ūkio mašinų remonto atlikimą pirma laiko ir aukšta kokybe, visapusišką mašinų-traktorių stočių ir kolūkių pasiruošimą pavasario sėjai, už tolesnį mašinų-traktorių stočių veiklos gerinimą, visokeriopą kolūkių stiprinimą.

Draugai mechanizatoriai ir žemės ūkio specialistai! Komunistų partijos, Tarybinės vyriausybės ir draugo Stalino rūpinimaisi atsakykite naujais darbo laimėjimais mylimosios Tėvynės šlovei. Skirkime visas savo jėgas penktojo stalininio penkmečio planui pirma laiko įvykdyti. Padėkime kolūkiams išauginti 1953 metais gausų derlių, visokeriopai padidinti visuomeninių gyvulių skaičių ir pakelti jų produktyvumą, sukurti produktų gyventojams ir žaliavos socialistinei pramonei gausumą, dar labiau sustiprinti visuomeninį ūkį.

Kreipimasis vieningai priimtas Šiaulių srities Pasvalio MTS kolektyvo bendrame susirinkime.

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Dėl Šiaulių srities Pasvalio MTS mechanizatorių ir žemės ūkio specialistų kreipimosi

Kovodami už TSKP XIX suvažiavimo žemės ūkiui iškeltųjų uždavinių įvykdymą, Šiaulių srities Pasvalio MTS traktorininkai, traktorių brigadų brigadininkai, remonto darbininkai, mechanikai ir agronomai paragino visus respublikos mašinų-traktorių stočių mechanizatorius ir žemės ūkio specialistus įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už traktorių bei žemės ūkio mašinų remonto 1953 metais atlikimą pirma laiko ir aukšta kokybe.

Pritardamas šiai iniciatyvai ir paremdamas ją, Lietuvos KP Centro Komiteto biuras įpareigojo Lietuvos KP sričių komitetus ir rajonų komitetus, mašinų-traktorių stočių direktorius ir politinius skyrius apsvarstyti Šiaulių srities Pasvalio MTS mechanizatorių ir specialistų kreipimąsi bendruose mašinų-traktorių stočių traktorininkų, traktorių brigadų brigadininkų, mechanikų, agronomų, darbininkų bei tarnautojų susirinkimuose ir organizuoti jų tarpe socialistinį lenktyniavi-

mą už traktorių bei žemės ūkio mašinų remonto atlikimą pirma laiko ir aukšta kokybe, už pavyzdiną mašinų-traktorių parko paruošimą pavasario sėjos kampanijai ir kitiems žemės ūkio darbams atlikti.

Lietuvos KP Centro Komiteto biuras įpareigojo Žemės ūkio ministeriją, partijos sričių komitetus ir rajonų komitetus, mašinų-traktorių stočių direktorius ir politinių skyrių viršininkus visokeriopai padėti mašinų-traktorių stočių mechanizatoriams išsėsti jų prisiimtuosius socialistinius įsipareigojimus pirma laiko ir aukšta kokybe atliekant traktorių bei žemės ūkio mašinų remontą, o taip pat keliant mechanizatorių dalykinę kvalifikaciją. Atkreipti ypatingą dėmesį į traktorininkų ir kitų mechanizatorių kadru parengimo bei tobulinimosi kokybės pagerinimą, kad iki lauko darbų pradžios kiekviena MTS būtų aprūpinta prityrusiais mechanizatoriais.

Partijos gyvenimas

Partijos rajono komiteto plenumas

Ivyko eilinis IV partijos rajono komiteto plenumas. Jis apsvartė partijos Vilniaus srities komiteto nutarimą „Dėl LKP Zarasų rajono komiteto darbo“.

Pranešimą padarė partijos rajono komiteto sekretorius drg. Binkis.

—Rajono partinė organizacija,—sako pranešėjas,—atliko žymų darbą kolektyvizuojant žemės ūkį, sustambinant smulkius kolūkius. Vienu laiku rajonas neblogo susidorojo su ūkiniais-politiniais uždaviniais. Tačiau paskutiniu laiku rajonas pradėjo smarkiai atsilikti, buvo uždelsiti visi žemės ūkio darbai, rajono kolūkiuose pasitaiko žemės ūkio artelės įstatų pažeidimų, silpnai vystoma visuomeninė gyvulininkystė.

Partijos srities komiteto plenumas, išklauses ataskaitą dėl partijos Zarasų rajono komiteto darbo, pažymėjo, jog rajonas atsilieka dėl to, kad partijos rajono komitetas apleido masinį-politinį darbą kolūkiuose, nusilpnino vadovavimą pirminėms partinėms organizacijoms, pakeisdavo ir nuasmenindavo tarybinius ir ūkinius organus. Partijos rajono komiteto darbuotojai, lankydami kolūkiuose, nesidomi politinio darbo padėtimi, pirminių partinių organizacijų gyvenimu. Partijos rajono komitetas nesuderino masinio-politinio darbo su ūkiniu.

Partijos rajono komitetas nepatenkinamai vykdo VKP(b) CK nutarimą: „Dėl partijos Vilniaus srities komiteto darbo“.

Po to pranešėjas sustojė ties trūkumais partinių, tarybinių bei ūkinių organizacijų darbe.

Baigdamas drg. Binkis nurodė partijos rajono komiteto, pirminių partinių organizacijų uždavinius gerinant

masinį politinį darbą ir likviduojant rajono atsilikimą, vykdamas partijos XIX suvažiavimo sprendimus.

Po pranešimo prasidėjo diskusijos.

„Pamiat Lenina“ kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas pažymėjo, kad partijos rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas mažai padeda kolūkių pirmininkams darbe, jų atstovai, lankydami kolūkiuose, giliai nesidomi reikalų padėtimi, bet surenka reikalingų žinių ir išvyksta. Partijos rajono komiteto ir MTS politskyriaus darbuotojai retai lankosi kolūkiuose.

Partijos rajono komiteto biuras į kolūkius dažnai nusiųdavo savo įgaliotinius, bet kai kurie iš jų kolūkiuose nieko neveikė, jų darbas nebuvo kontroliuojamas.

Drg. Grigorjevas nurodė, kad kolūkio laukininkystės brigadose dar silpnai dirbamas politinis darbas.

—Ilgesnį laiką,—pasakė „Počiojnyj trud“ kolūkio partinės organizacijos sekretorė drg. Vasiljeva,—kolūkyje būdavo grubiai pažeidžiami žemės ūkio artelės įstatai. Įstatų pažeidėjas buvo ir buvęs kolūkio partinės organizacijos sekretorius Ilarionovas. Nepaisant komunistų signalų, partijos rajono komitetas ilgą laiką jokių priemonių nesinė ir tik neseniai apsvartė šį klausimą biure.

Drg. Vasiljeva kritikavo rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyrių, kad jis neteikia pagalbos partorganizacijai sutvarkant agitacinį-masinį darbą, skyriaus darbuotojai retai lankosi kolūkiuose.

Rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas drg. Šorinas, pripažinęs, jog skyrius dar silpnai dirba, nurodė, kad būtina pagerinti ideologinį darbą rajono

ne, kaip to reikalauja partijos XIX suvažiavimo nutarimai. Jis pažymėjo, kad daugelis pirminių partinių organizacijų nesidomi komunistų ir nepartinio aktyvo politiniu mokymusi, nepadeda propagandistams. Partinės organizacijos silpnai vadovauja agitatoriams.

Drg. Šorinas kritikavo partijos srities komitetą už tai, kad jis mažai padeda praktiškai darbe, retai atsilanko srities komiteto lektoriams.

Apie silpną pagalbą darbe iš žemės ūkio specialistų pusės kalbėjo Puškino vardo kolūkio pirmininkas drg. Leonovas. Jis taip pat pažymėjo, kad Smėlynės apylinkės Taryba nepadeda darbe ir bendrai dirba blogai.

Rajono vykdomasis komitetas žino tai, bet kažkodėl vis dar nesilpnai priemonių darbui pagerinti. Apie būtinumą sustiprinti partinių organizacijų politinį darbą moterų tarpe kalbėjo MTS politskyriaus viršininko padėjėja darbuotoja moterų tarpe drg. Soko. Ji pažymėjo, kad partijos rajono komiteto aparato darbuotojai mažai domisi moterų tarybų darbu. Pavyzdžiui, partijos rajono komiteto sekretorius drg. Arulienė ilgesnį laiką išbuvo „Pažangos“ kolūkyje, bet jokio darbo moterų tarpe nedirbo.

Diskusijose pasisakė taip pat drg. drg. Vitukinas—rajono vykdomojo komiteto pirmininkas, Kornijevs—partijos rajono komiteto skyriaus vedėjas, Britovas—partijos Vilniaus srities komiteto skyriaus vedėjas ir kiti,—viso 17 žmonių.

Plenumo darbe dalyvavo LKP Vilniaus srities komiteto sekretorius drg. Kenevičius.

Plenumas priėmė platų nutarimą.

D. Marčenko.

Pagerinti politinį darbą masėse

Čapajevio vardo kolūkio partinėje organizacijoje šiomis dienomis įvyko partinis susirinkimas. Komunistai apsvartė partijos XIX suvažiavimo sprendimus.

Po partijos rajono komiteto biuro nario drg. Vitukino pranešimo vienas po kito pasisakė komunistai. Visi jie karštai pritarė partijos XIX suvažiavimo sprendimams, nes jie rodo darbo žmonėms kelią į šviesią ateitį. Savo pasisakymuose komunistai pažymėjo, kad kolūkio partinė organizacija dar nėra išskeltų jai uždavinių aukštumoje, nurodė rimtus trūkumus darbe.

—Penktajame penkmečio plane,—kalbėjo drg. Griščenko,—didelis dėmesys kreipiamas į visuomeninės gyvulininkystės išvystymą, jos produktyvumo kėlimą. Tačiau kolūkio partinė organizacija gyvulininkystės klausiniu mažai teužiama,

fermose daug trūkumų, neparuoštos gyvulininkystės patalpos, dar žemas gyvulių produktyvumas. Neįvykdytas visuomeninės gyvulininkystės išvystymo planas.

Komunistas drg. Razživinas, pažymėjęs milžinišką suvažiavimo sprendimų reikšmę, kalbėjo apie būtinumą plėsti XIX suvažiavimo medžiagos ir draugo Stalino genialių veikalų propagandą ir jų aiškinimą masių tarpe. Jis pažymėjo, kad partinė organizacija dar silpnai dirba kolūkiečių tarpe politinį darbą, retai skaitomos paskaitos antireliginiais temomis.

Partijos XIX suvažiavimas išskėlė didelius uždavinius vystant žemės ūkį. Šių uždavinių įvykdymas reikalauja viso darbo kolūkyje pagerinimo.

Kolūkyje silpnai ruošiamas

si pavasario sėjai, o partinė organizacija į tai nekreipia dėmesio.

Kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Balapkinas kalbėjo, kad sėkmingas partijos XIX suvažiavimo sprendimų įvykdymas reikalauja sustiprinti politinį darbą kolūkiečių tarpe, pakelti kiekvieno komunisto idėjinį-politinį lygį. Gi kai kurie komunistai, kaip drg. drg. Burdyko ir Černiauskas, mažai dirba savo politiniam lygiui kelti. Drg. Balapkinas nurodė eilę trūkumų kolūkio valdybos darbe, ypač statant linus valstybei.

Partinis susirinkimas paruošė ir patvirtino priemonių planą vykdamas partijos XIX suvažiavimo sprendimus.

A. Sakalauskas

MUMS RAŠO

Rūpintis žiūrovais ir artistais

Kultūros namų salėje būna statomi tiek vietos meninės saviveiklos ratelių, tiek gastroliuojančių teatrų veikalai. Jų pažiūrėti susirenka nemažai žarasiečių.

Nemažai žiūrovų buvo susirinkę pažiūrėti Daugpilio rusų dramos teatro artistų grupės suvaidintos Rože Vajjano pjesės „Pulkininkas Fosteris pripažįsta save kaltu“.

Pjesės turinys įdomus, joje gvildenamas šiuo metu visą pasaulį jaudinantis klausimas—korėjiečių liaudies kovą prieš amerikinius interventus. Reikia pasakyti, kad dauguma artistų neblogo atliko savo vaidmenis.

Bet visą įspūdį gadina pačios salės ir scenos apysto-

vos. Scena labai blogai apšviesta ir dažnai lieka beveiktamsoje, nereguliuojama šviesa salėje. Žymiai menkina pastatymo vertę dekoracijų nebuvimas. Nuolatinės dekoracijos, jų rėmus kultūros namai tikrai galėtų įrengti. Nors yra atitinkamos patalpos grimavimo kambariui šalia scenos, bet kam jos panaudotos—neaišku, o artistai buvo priversti eiti nusigrimavę per žiūrovų salę.

Zarasiečiai ateina į kultūros namų salę kultūringai praleisti laisvalaikį, pailsėti. Kultūros švietimo darbo skyriaus pareiga pasirūpinti, kad sąlygos jaukiai praleisti poilsį čia būtų sudarytos. Tam yra visos galimybės.

B. Beriozovas.

Paspartinėti kūlimo tempus

Kūlimo darbams sparčiai vykdyti „Naujo kelio“ žemės ūkio artelė turi visas galimybes. Šiuo metu darbo jėga beveik neužimta, pakankamai ir mašinų—kolūkyje yra viena pusiau sudėtinga kuliavimoji ir dvi arklinės kuliavimojos.

Nežiūrint esamų galimų sparčiai vykdyti darbą, kūlimas vyksta labai lėtai. Arklinės kuliavimojos visai nepanaudojamos, o sudėtinga kuliavimoji, kurios pajėgumas yra 4 tonos grūdų per dieną, dirba su pertraukomis, prikuldama vos 1—1,5 tonas.

Kas gi kaltas dėl tokios lėtos darbų eigos?

Kaltė tenka kolūkio valdybai ir laukininkystės brigadų brigadininkams, kurie nesugeba suorganizuoti darbo: kolūkiečiai dirbti išeivėlai, o į namus grįžta anksti. Kuliavimoji neaprupinta tepalu. Deja, tokia padėtis, kaip matyti, neįaudina nei valdybos nei brigadininkų, nes jie nesilpnai jokių priemonių kūlimui paspartinti ir darbo drausmei kolūkyje sustiprinti.

Kolūkio valdyba turi išnaudoti visus galimus kūlimui ir sėklų fondo sudarymui paspartinti.

T. Beržinis

Pagerinti darbinų arklių priežiūrą

Geras darbinis arklys—didelė jėga kolūkyje. Norint turėti tinkamus darbu arklius, reikia juos gerai prižiūrėti. Su tuo nesiskaito „Spalio“ kolūkio II-os brigados šerikas M. Stunžėnas. Jo prižiūrimi arkliai niekada nėra valomi, arklidės nevėdinamos. Dėl tokios tvarkos šerikas Stunžėnas randa pasiteisinimų—arklių nevalo to-

dėl, kad nėra šepetio, o pristačius šepetį pasakė, jog geriau išvalys botagu. Toki nerimta pažiūra į visuomeninius arklius neprivės prie gero. Fermos vedėjas ir II brigados brigadininkas nedelsiant turėtų į tai atkreipti dėmesį ir kuo greičiau ištaisyti esamą padėtį.

J. Bareika

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Sena dainelė“

Tokio pavadinimo korespondencija-karikatūra buvo atspausdinta lapkričio mėn. 23 d. „Pergalėje“. Joje buvo nurodyta, kad „Naujo kelio“ žemės ūkio artelėje labai apleista arklių ferma.

Rajono vykdomojo komiteto žemės ūkio skyrius pra-

neša, kad nurodyti faktai yra teisingi. Klausimas buvo apsvartytas kolūkio valdybos posėdyje ir imtasi priemonių padėčiai ištaisyti. Arklių fermos vedėjas paskirtas B. Davainis. Papildyta statybos brigada, kuri pataisė tvartus, ir arkliai dabar žievoja gerosse patalpose.

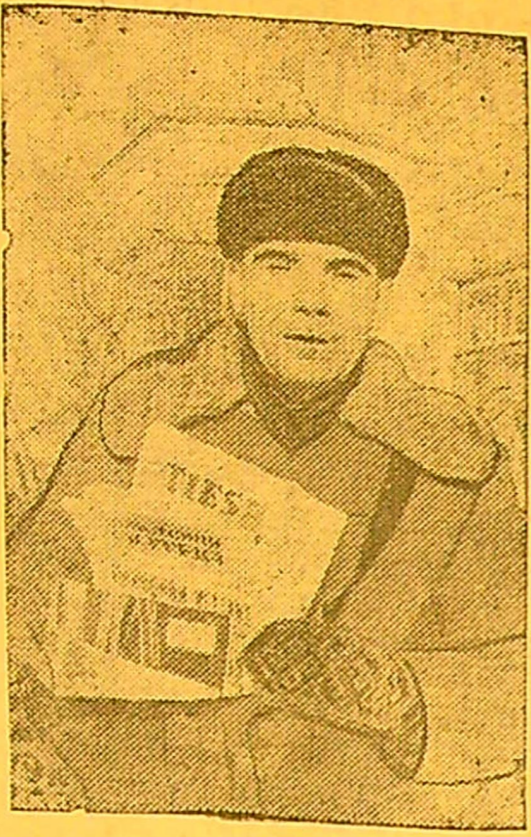
„Šalinti trūkumus moksle“

Straipsnis tokia antrašte buvo išspausdintas „Pergalės“ 120 numeryje.

Jame buvo pažymėta, kad ratelyje V. I. Lenino biografijai nagrinėti prie ryšių kontoros (propagandistas drg. Diomina) blogai vyksta užsiėmimai: netinkamos patalpos, propagandistas dirba nepatenkinamai.

Partijos rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyrius praneša, kad minimi straipsnyje faktai pasitvirtino. Buvo imtasi priemonių trūkumams pašalinti. Drg. Diominai buvo duoti konkretūs nurodymai darbui pagerinti.

Dabar užsiėmimams sudarytos normalios sąlygos.

Kolūkio laiškininkas A. Strikulis yra žinomas Ramygalos rajono „Lenino keliu“ žemės ūkio artelėje, kaip aktyvus bolševikinės spaudos platintojas. Vien tik per paskutinį mėnesį jis išplatino savo žemės ūkio artelės kolūkiečių tarpe 295 laikraščius ir žurnalų egzempliorius, žymiai viršijęs planinę užduotį.

Nuotraukoje: laiškanėšys A. Strikulis.
I. Baltmano nuotrauka (ELTA).

Aktyvi spaudos platintoja

„Ažuolo“ kolūkio laiškininkė A. Vilimaitė aktyviai įsijungė į spaudos platinimo kampaniją 1953 metams. Duotąjį spaudos platinimo planą ši laiškininkė pilnai įvykdė. Daugelį kolūkiečių šeimų kitais metais lankys po kelis laikraščius.

Platinant laikraščius laiškininkams padeda kolūkio komjaunimo organizacija ir Stelmuzės septynmetės mokyklos mokytojai. 1953 metams laikraščius užsiprenumeravo visi Stelmuzės septynmetės mokyklos V-VII klasių moksleiviai, jaunimo spaudą skaitys visi komjaunuoliai.

P. Čiblys

Lietuvos LKJS VII suvažiavimas

VILNIUS, gruodžio 20 d. (ELTA). Baigė savo darbą Lietuvos LKJS VII suvažiavimas. Jis pademonstravo glaudų Lietuvos jaunimo susitelkimą apie TSKP CK, apie vadą ir mokytoją didįjį Staliną.

Ataskaitinį pranešimą padaręs Lietuvos LKJS CK sekretorius drg. A. Raguošis, o taip pat suvažiavimo delegatai pažymėjo, kad Lietuvos komjaunimo organizacija, Komunistų partijos rūpestingai vairuojama, pasiekė nemažus laimėjimus respublikos ūkinėje ir kultūrinėje statyboje. Per ataskaitinį laikotarpį Lietuvos komjaunimo gretos išaugo beveik 25 tūkstančiais žmonių. Gamyklose ir fabrikuose, kolūkiuose, tarybiniuose ūkiuose ir MTS komjaunuoliai yra priešakinių darbo metodų iniciatoriai, kovoja už sėkmingą planų įvykdymą bei viršijimą. Pramonėje 675 komjaunimo-jaunimo brigados lenktyniauja už puikios kokybės brigados vardą. Didelį indėlį jaunimas įnešė į socialistinį Lietuvos kaimo pertvarkymą. Daugiau kaip tūkstantis komjaunuolių dirba kolūkių pirmininkais, yra žemės ūkio artelių valdybos nariai, vadovauja laukininkystės ir traktorinėms brigadoms, vadovauja gyvulininkystės fermoms. Įvairi yra komjaunimo veikla ir kultūriniam gyvenime. Respublikos aukštosiose mokyklose mokosi 15 tūks-

tančių studentų. Komjaunimas rūpinasi tuo, kad būsimieji gydytojai, mokytojai, agronomai, inžinieriai būtų visapusiškai išlavintais žmonėmis, apginkluotais marksizmo-leninizmo teorija.

Suvažiavimo delegatai kritikavo Lietuvos LKJS CK, komjaunimo sričių, miestų, rajonų komitetus už rimtus trūkumus jų veikloje, atkreipė rimtą dėmesį į ideologinio darbo gerinimą jaunimo tarpe.

Suvažiavimas priėmė nutarimą, skirtą kelti komjaunimo organizacinio ir politinio darbo lygį, toliau mobilizuoti respublikos jaunimą tam, kad būtų įgyvendinti istoriniai TSKP XIX suvažiavimo sprendimai, draugo J. V. Stalino nurodymai, kurie yra pateikti jo genialiaame veikale „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“.

Išrinkta nauja Lietuvos LKJS CK ir Revizijos komisijos sudėtis.

Su nepaprastu entuziazmu suvažiavimo delegatai priėmė sveikinimą draugui J. V. Stalinui.

* *

Įvyko naujai išrinkto Lietuvos LKJS CK plenumas. Pirmuoju Lietuvos LKJS CK sekretoriumi išrinktas drg. J. Petkevičius, Lietuvos LKJS CK sekretoriais išrinkti drg. drg. G. Šiliajevas, M. Čepulis, I. Grigonis, M. Ratkutė.

Atdaras komjaunimo susirinkimas kolūkyje

Šiomis dienomis „Bolševiko“ kolūkyje įvyko atdaras pirminės komjaunimo organizacijos susirinkimas, kuriame buvo svarstomi klausimai, liečiantys spaudos platinimą, sieninę spaudą bei sportą.

Buvo nurodyta, kad kolūkio laiškanėšės Krasavčenkovaite

ir Kotovaitė mažai kreipia dėmesio į spaudos platinimą.

Apie sieninę spaudą ir joje iškeltą kritiką bei savikritiką kalbėjo klubo-skaityklos vedėja drg. Ivanovaitė.

LSD „Kolūkietis“ kolektyvo nariai pažymėjo silpną sporto kolektyvo darbą.

E. Gudaitis

Kodėl nestatomi valstybei linai

Linai yra viena iš pagrindinių techninių kultūrų, kurias augina mūsų rajono kolūkiai. Penktasis penkmečio planas didelius uždavinius iškėlė socialistiniam žemės ūkiui visapusiškai plečiant ir vystant techninių kultūrų pasėlių plotus bei keliant jų derlingumą.

Šiais metais Čapajevų vardo kolūkyje linų pasėlių plotai buvo žymiai išplėsti. Artelė išaugino gausų linų derlių.

Bet kolūkio valdyba ir pirmininkas drg. Deviatnikovas iki šiol dar neteikia reikšmės pirminiam linų apdirbimui ir jų pristatymui valstybei.

Apie tai jau buvo rašoma laikraštyje, bet darbas ir iki šiol į priekį nejuda. Drg. Deviatnikovo visiškai neįdina tai, kad žlugdomas linų paruošų grafikas, kad kolūkiui daromi dideli nuostoliai.

Nežiūrint į tai, kad kolūkyje nuimtas linų derlius išužė 38 ha ploto, pirminis linų apdirbimas dar nepradėtas. Kolūkis turi savo linų džiovyklą, linaminę, bet jos nepanaudojamos.

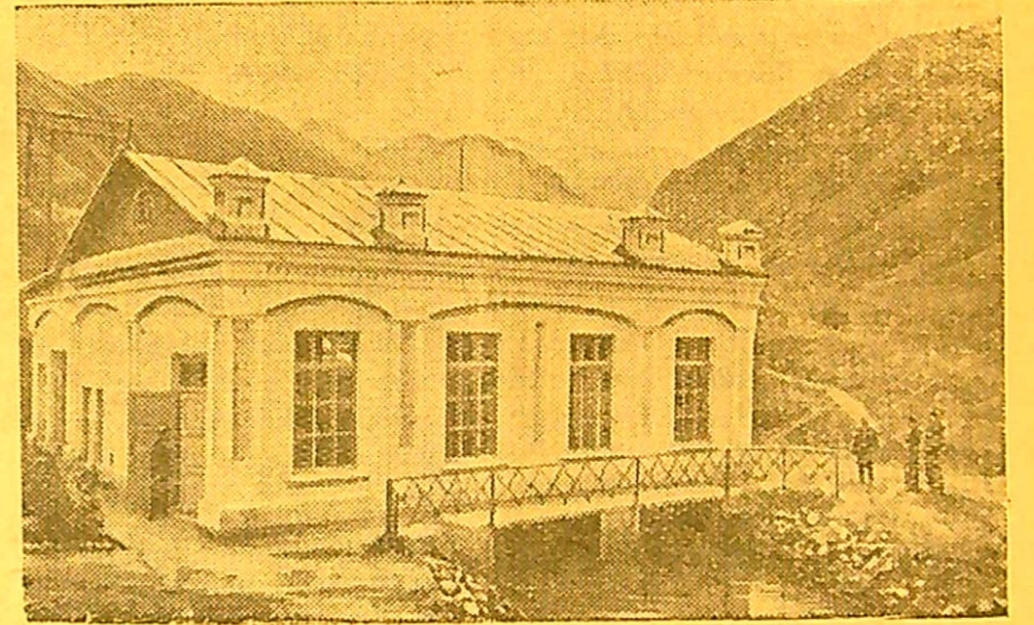
Svarbiausia linų apdirbimo sužlugdymo priežastis yra nelikęs vadovavimas, bloga darbo organizacija, silpna kolūkiečių drausmė.

Dideli trūkumai apdirbant linus yra kai kurių kolūkio brigadininkų darbe. Trečios brigados brigadininkas I. Velička ir ketvirtos brigados brigadininkas S. Miškinis visiškai sužlugdė šį darbą savo brigadose, nurautus linus palikdami lauke, o kolūkio valdyba laiku nesiėmė reikiamų priemonių padėčiai ištaisyti.

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto nutarimas „Dėl neatidėliotinių priemonių linų nuėmimo ir paruošų plano vykdymul užtikrinti“ reikalauja iš kolūkių vadovų įtemptai dirbti vykdam linų apdirbimą ir jų pristatymą valstybei.

Čapajevų vardo kolūkio valdyba turi ryžtingai baigti su dėsimo nuotakomis, imtis visų priemonių linų apdirbimui organizuoti ir greičiau įvykdyti linų paruošų planą.

B. Semionovas

Kazachijos TSR. Issyko tarpkolūkinė hidroelektrinė, patalpa Alma-Atos srityje Enbekši-Kazachijos rajone, į aptarnauja 18 kolūkių, tarybinį ūkį ir du MTS.

Nuotraukoje: Issyko HES.
V. Sokoliovo nuotr.

(TASS).

Kalėdų kilmė

Pagrindines savo šventes — kalėdas ir velykas krikščionys perėmė iš anksčiau egzistavusių religijų, kuriomis tikėjo senovės pasaulio žemdirbių ir gyvulių augintojų tautos — babiloniečių, persų, egiptiečių, graikų, indų, žydų ir kt.

Krikščionių bažnyčia teigia, kad šios šventės tariai įvestos įvykiams, susijusiems su Kristaus gyvenimu, atminti. Tuo tarpu iš tikrųjų krikščionių dievas Jėzus Kristus niekuomet neegzistavo. Jis yra pramanyta mitinė asmenybė. Jo vaizdas žmonių vaizduotėje susikūrė panašiai, kaip susikūrė ir kitų dievų — graikų-romėnų Zeuso — Jupiterio, Areso — Marso, sonovės egiptiečių Ozirio, senovės persų Mitros ir kitų dievų vaizdai. Todėl visiškai natūralu, kad apie Jėzaus Kristaus gyvenimą mus pasiekė tik pasakos ir legendos; žmonijos istorijoje nėra duomenų, kurie patvirtintų, kad Kristus tikrai egzistavęs.

Krikščionių religija moko, kad Kristus gyvenęs maždaug prieš du tūkstančius metų. Du tūkstančiai metų — tai netoks jau didelis laikotarpis, kad istorijoje dingtų tokios „įžymios“ asmenybės, kaip Kristus, pėdsakai. Juk išliko ligi mūsų dienų seniausieji raštai, kuriuose pasakojama apie mažesnės svarbos įvykius, negu, pavyzdžiui, „Kristaus prisikėlimas“. Išliko taip pat literatūriniai veikalai, kuriuos sukūrė romėnų, graikų, žydų ir kiti rašytojai, gyvenę mūsų eros pirmajame amžiuje, t. y. maždaug tuo pačiu laikotarpiu, kai tariamai „gyvenęs“ mitinis Kristus. Ir nė vienas šių rašytojų nė vienu žodžiu apie jį neužsiminė.

Jeigu Jėzus Kristus būtų tikrai gyvenęs, nebūtų buvę galima, kad apie jį neužsiminė tie rašytojai, istorikai, filosofai, kurie aprašė visus smulkius tų laikų įvykius ir paminėjo visus bent kiek nors žymesnius religinių mokymų skelbėjus bei

visuomenės veikėjus.

Net ir ankstyvoji krikščionių literatūra nieko nesako apie Kristaus gyvenimą žemėje, nieko nežino apie jį kaip apie istorinę asmenybę. Pavyzdžiui, „Jono apreiškimas“, kuris buvo parašytas mūsų eros 62–69 metais, vaizduoja Kristų, kaip avinėlį, turintį septynis ragus ir septynias akis, kaip dangaus būtybę angelų, drakonų ir kitų antgamtinių būtybių tarpe. Vėliau parašytuose „Povilo laiškuose“ Kristus yra minimas be ryšio su laiku ir erdve.

Tik antrame amžiuje pradeda kurtis Kristaus gyvenimo žemėje istorija, jo „biografija“. Jeigu „Jono apreiškime“ Jėzus gimsta danguje iš „saule apsirengusios žmonos“, tai evangelijose jis jau gimsta žemėje iš moters Marijos. Kristaus „gyvenimo žemėje“ aprašymai, kurie pateikti įvairiose evangelijose, yra labai supainioti ir prieštaringi.

Tuo būdu, ne Kristus yra sukūręs krikščionybę, o, atvirkščiai, krikščionybė

yra sukūrusi Kristų.

Krikščionybė, kaip religijos forma, atsirado Romos vergvaldžių imperijoje. Vergai, miesto varguomenė, bežemičiai valstiečiai gyveno nepakenčiamai sunkiomis sąlygomis. Liaudies masių ekonominis nusikurdymas, politinis beteisiškumas, išnaudojimas ir pažeminimas, bejėgiškumo ir beviltiškumo jausmas, kuris kilo dėl nevykusių sukilimų prieš vergvaldžius, sukeldavo stiprų religingumą, tikėjimą būsimuoju „išganytoju“, kuris nusileis žemėn ir išgelbės „dirbančiuosius ir vargančiuosius“.

Iškankinti, visiško nusiminimo apinti, vergai ir varguoliai ieškojo išeities iš sudariusios sunkios padėties, kreipdami savo viltis į dangų. „Tokia išeitis atsirado, — rašo Engelsas. — Bet ne šiame pasaulyje. Esant tuometinei reikalų padėčiai, išeitis galėjo būti tik religijos srityje. Ir tuomet atsivėrė kitas pasaulis... Bet štai atsirado krikščionybė, kuri rimtai pažūrėjo į pomirtinio pasaulio dovanas ir baumes, sukūrė

dangų ir pragarą, ir buvo rasta išeitis, kuri vedė kenčiančius ir vargančius iš mūsų žemės ašarų pakalnės tiesiog į amžiną rojų“.

Ši religinė pasaka nuslopindavo paskutinius energijos likučius žmoguje, jo valią savo jėgomis kovoje prieš engėjus pasiekti sau prideramą gyvenimą.

Pirmąkart krikščionybėje labai greit vadovaujančią padėtį užėmė žmonės iš pasiturinčių klasių, iš romėnų miestų miesčionių ir pirklių. Šie žmonės nebuvo suinteresuoti pakeisti esančią socialinę tvarką. Ir jie pradėjo gesinti varguomenės neapykantą vergvaldžių Romai ir turtingiesiems smurtininkams pamokslais apie nesipriešinimą piktam, apie nuolankumą, kantrumą, meilę priešams.

Antrame amžiuje susikūrė kleras (dvasininkija), kuri atsiskiria nuo pasauliečių (tikinčiųjų) ir susiformuoja į atskirą kastą. Dvasininkijos organizacija buvo pavadinta bažnyčia.

(Pabaiga 4 pusl.)

Tarptautinių Stalininių premijų „Už taikos sustiprinimą tautų tarpe“ komitete

Gruodžio 17 ir 20 d., pirmininkaujant akademikui D.V. Skobelcynui, įvyko Tarptautinių Stalininių premijų „Už taikos sustiprinimą tautų tarpe“ komiteto posėdžiai. Komitetas apsvarstė gautus pasiūlymus dėl tarptautinių Stalininių premijų paskyrimo

už šiuos metus ir priėmė nutarimą šiuo klausimu.

Zemiau skelbiamas Komiteto nutarimas dėl tarptautinių Stalininių premijų „Už taikos sustiprinimą tautų tarpe“ paskyrimo už 1952 metus.

Dėl Tarptautinių Stalininių premijų „Už taikos sustiprinimą tautų tarpe“ paskyrimo už 1952 metus

TARPTAUTINIŲ STALININIŲ PREMIJŲ „UŽ TAIKOS SUSTIPRINIMĄ TAUTŲ TARPE“ KOMITETO 1952 METŲ GRUODŽIO 20 DIENOS NUTARIMAS

Už įžymius nuopelnus kovoje už taikos išsaugojimą ir sustiprinimą paskirti Tarptautines Stalinines premijas „Už taikos sustiprinimą tautų tarpe“ šiems įvairių pasaulio šalių demokratinių jėgų atstovams:

1. Ivui Faržui (Prancūzija);
2. Saifudinui Kitčlui—Indijos Visuotinės taikos tarybos pirmininkui;
3. Elizai Branko—Brazilijos moterų federacijos veikėjai;
4. Poliui Robsonui (JAV);
5. Johanesui Becheriui—rašytojui (Vokietijos Demokratinė Respublika);

6. Džeimsui Endikotui—dvasininkui (Kanada);

7. Ilijai Erenburgui—rašytojui (TSRS).

Komiteto pirmininkas akademikas

D. V. Skobelcynas

Komiteto pirmininko Pavaduotojai

Go Mo-žo (Kinija),

Lui Aragonas (Prancūzija).

K o m i t e t o n a r i a i:

M. Andersen-Nekse (Danija), Janas Dembovskis (Lenkija) Džonas Dernalas (Anglija), Michailas Sadovianu (Rumunija), Pablo Neruda (Čilė), A.A. Fadijevas (TSRS).

1952 m. gruodžio 20 d., Maskva.

Daugiau dėmesio „Raudonojo Kryžiaus“ organizacijoms

Zarasų rajono liaudies švietimo skyriaus patalpose įvyko Raudonojo kryžiaus draugovių mokyklose globėjų vienos dienos seminaras. Apie Raudonojo kryžiaus draugovių veiklą mokyklose pranešimą padarė organizacijos rajono komiteto pirmininkas gydytoja B. Paliūnytė.

Mokyklų Raudonojo kryžiaus organizacijos skiepija moksleiviuose sanhygieninius įpročius, paruošia sanitarinį aktyvą. Pagrindinis šios organizacijos uždavinys—išauklėti sveiką ir kultūringą tarybinį jaunimą. Vis dėlto mūsų rajono mokytojai neatskreipia rimto dėmesio į Raudonojo kryžiaus organi-

zaciją. Iki šiol dar ne visose mokyklose yra įsteigtos Raudonojo kryžiaus ir Raudonojo pusemėlio draugovės. Norint sustiprinti šias draugoves ir suaktyvinti jų veiklą, reikia, kad į jas būtų įtraukti visi komjaunuoliai, mokytojai ir medicinos darbuotojai. Taip pat būtina, kad Raudonojo kryžiaus organizacijos nariai skleistų sanitarinį mokslą liaudies mase, leistų sienlaikraščius, kuriuose būtų iškelti visi trūkumai, nušviestas sanpostas darbas. Tik taip suaktyvinus darbą ir įtraukus daugiau narių, organizacijų darbas pasieks reikiamą lygį.

A. Karpavičienė

Pasibaigė slalo teniso pirmenybės

Šiomis dienomis pasibaigė Zarasų miesto LSD „Žalgiris“ kvalifikacinės slalo teniso pirmenybės. Jose dalyvavo 12 slalo tenisininkų—trečiaatskyrininkų. Nepatyręs nė vieno pralaimėjimo ir surinkęs 12 taškų, užbaigė pirmenybes Geimanas. Vieną pralaimėjimą patyrė tenisininkas Isačenko. Gerai žaidė pirmenybių dalyviai Deičas, Šaginas, Petkevičius, Kravčikas, Janaudis ir kt. Jie visi susirinko reikiamą kiekį taškų II visąsąjunginiam slalo teniso atskirui gauti.

Drauge su slalo teniso pirmenybėmis pasibaigė ir LSD „Žalgiris“ kvalifikacinės šaškių pirmenybės, kuriose dalyvavo 10 šaškininkų.

P. Altanas

Kalėdų kilmė

(pabaiga)

Trečiame amžiuje krikščionių bažnyčia jau tampa stipria centralizuota ir turtinga organizacija. Bažnyčios kunigaikščiai-vyskupai vis labiau užgrobė valdžią bendruomenėse ir paglemžė turtingą bažnyčios išdą.

Nuo ketvirto amžiaus krikščionių bažnyčia sudaro glaudžią sąjungą su vergvaldiška valstybe, tampa viešpatuojančia bažnyčia, imperatoriaus valdžios ir išnaudotojų-vergvaldžių atrama.

„Kristaus gimimo“ šventė—kalėdos pirmą kartą buvo švenčiama Konstantinopolyje mūsų eros 380 metais. Liggi to laiko krikščionys šventė „dievo apsireiškimą“, nes laikė, kad Kristus negimė, o pasirodė žemėje jau būdamas suaugęs.

Kalėdų atsiradimo istorija yra tokia. Didžiulė dauguma tautų, gyvenusių Bizantijos-Romos imperijoje, buvo „stambeldžiai“. Jie dar ilgai prieš krikščionybės yatsiradimą turėjo savo dievų gimimo šventes. Jų dievai pa-

prastai įsmeindavo saulę.

Senovės žemdirbio ūkis ir jo gerovė pilnutinai priklausydavo nuo oro, nuo gamtos sąlygų. Technika buvo labai žema. Žmonių žinios—ribotos. Gamtos reiškinius žmogus aiškino savaip: saulė nebešildo—vadinasi ji miršta, o drauge su ja miršta ir visa augmenija.

Gruodžio pabaigoje saulė pasuka į pavasarį: dienos ilgėja, naktys trumpėja, vadinasi, saulė tarytum iš naujo gimsta. Ir senovės žemdirbių tautų religijose ši saulėgrąža (saulės gimimas) buvo pažymima kaip dievo gimimo šventė, Persijoje—Mitros, Egipte—Ozirio, Babilone—Tamuzo, Finikijoje—Adonio ir t. t.

Dar pirmaisiais krikščionybės egzistavimo amžiais stambeldžių dievų gimimo šventės buvo labai paplitusios Romos imperijoje. „Nenugalimo saulės dievo—Mitros“ gimimo diena kurį laiką buvo net valstybinė

šventė. Ją švėsdavo ir daugelis krikščionių.

Siekdama išstumti stambeldžių saulės dievo gimimo šventes ir nugalėti besivaržiusias su krikščionyste religijas, krikščionių bažnyčia į savo kultą įvedė panašią šventę, sukūrusi legendą apie savo dievo Jėzaus Kristaus, pavadinto „tiesos saule“, gimimą, ir pritaikė šią šventę gruodžio 25-ajai, pavasarinei saulėgrąžai.

Tokiu būdu religinė Kristaus gimimo šventė—kalėdos yra kilusi iš stambeldžių šventių.

Visos religinės apeigos ir šventės yra pirmųjų žmonių praeities liekanos, žmonių, kurie buvo labai žemoje materialinės ir dvasinės kultūros pakopoje.

Jos buvo natūrali tolimosios praeities žmonių gyvenimo sąlygų pasekmė. Mūsų laikais, socialistinėje visuomenėje, kuri remiasi priešakiniu mokslu ir kultūra, visos religinės apeigos yra beprasmiškos.

V. Šišakovas
I. Užkovas

Baigė darbą Tautų kongresas taikai ginti

Nuo 1952 m. gruodžio 12 iki 19 d. d. Vienoje posėdžiavo Pasaulinės Taikos Tarybos sušauktasis Tautų kongresas taikai ginti.

Kongreso darbe dalyvavo 1857 žmonės, atvykę iš 85 šalių. Iš tribūnos skambėjo Anglijos ir Vokietijos, Korėjos ir Vietnamo, Indijos ir Japonijos, Kinijos ir Tarybų Sąjungos, Italijos ir Prancūzijos, Lenkijos ir Čekoslovakijos, Brazilijos ir Meksikos, JAV ir Kanados, Afrikos ir Okeanijos šalių tautų atstovų balsai.

8 dienas prie Austrijos sostinės buvo prikaustytas šimtų milijonų žmonių dėmesys, kurie su viltimi sekė šios didžiosios tautų asamblėjos darbų eigą.

Kongrese įvyko plati diskusija svarbiais klausimais, jaudinančiais visas taikingąsias tautas,—apie tautų nacionalinę nepriklausomybę ir saugumą, apie šiuo metu vedamų karų ir, pirmiausia, karo Korėjoje nutraukimą, apie tarptautinio įtempimo sumažinimą.

Kongreso darbų rezultatai suglaustai, bet aiškiai suformuluoti jo atsišaukime, kuris buvo priimtas baigiamajame posėdyje, įvykusiame gruodžio 19 d.

Šiame istoriniame dokumente yra išreikšta nepalaužiama tautų taikos valia. Kongresas paragino pasaulio tautas drauge kovoti, kad neleistų karo ir užtikrintų taiką. Kongresas pareikalavo nedelsiant nutraukti visus karinius veiksmus Korėjoje. Atsišaukime taip pat išreikštas reikalavimas nedelsiant nutraukti karinius veiksmus Vietname, Laose, Kambodžoje ir Malajoje.

Didelį dėmesį kongresas skyrė kovai už nacionalinę tautų nepriklausomybę, klausimui dėl taikos Vokietijos ir Japonijos problemų išsprendimo.

Tautų kongresas taikai ginti, pasakyta atsišaukime, skelbia visų tautų teise tvarkyti savo likimą ir išrinkti sau gyvenimo būdą be jokio kišimosi į jų vidaus reikalus, kad ir kokiais motyvais šis kišimasis bebūtų teisinamas. Nacionalinė valstybių nepriklausomybė yra tikriausias taikos laidas.

Kongresas taip pat primygtinai reikalauja, kad Kinijos Liaudies Respublika užimtų jai priderančią vietą Suvienytųjų Tautų Organizacijoje ir kad į SNO būtų priimtos 14 valstybių, kurios iki šiol neturi galimumo pakelti ten savo balsą.

Išreikšdami taikingųjų tautų valią, kongreso delegatai pareiškė, kad atsakomybė už taikos išsaugojimą tenka penkių didžiųjų valstybių vyriausybėms.

Kongresas priėmė Kreipimąsi į penkių didžiųjų valstybių vyriausybes, kuriame ragina jas pradėti derybas dėl Taikos Pakto sudarymo. Kreipimesi pasakyta, kad susitarimas tarp JAV, TSRS, Kinijos Liaudies Respublikos, Didžiosios Britanijos ir Prancūzijos, Taikos Pakto sudarymas padarys galą tarptautiniam įtempimui ir išgelbės pasaulį nuo didžiausio nelaimių. Tautos to reikalauja.

Tarybinė liaudis karštai sveikina ir pritaria kongreso priimtiems dokumentams. Ji mato šiuose dokumentuose šimtų milijonų žmonių, kovojančių už taiką, geros valios išreiškimą, o Tarybų Sąjungos interesai, kaip pažymi draugas Stalinas, aplamai yra neatskiriami nuo taikos visame pasaulyje reikalo.

Tautų kongresas taikai ginti liudija apie tolesnę kovą už taiką tautų tarpe, prieš karo kurstytojus pakilimą.

(TASS—ELTA).

Redaktorius L. RUDAŠEVSKIS

DAR PRIIMAMA prenumerata 1953 metams

rajoniniam laikraščiu

„PERGALĖ“

„PERGALĖS“
PRENUMERATOS KAINA:

PRENUMERATĄ
PRIIMA:

metams—23,40 rb.

6 mėn.—11,70 rb.

3 „ — 5,85 rb.

1 „ — 1,95 rb.

Zarasų ryšių kontoros „Sąjunginės spaudos“ skyrius, ryšių skyriai, pašto agentūros, kolūkių laiškininkai, visuomeniniai spaudos platintojai.

Užsiprenumeruokite laikraščius ilgesniam laikui, kas užtikrina jų normalų gavimą!